

найнадійнішими експерти вважають банки з іноземним капіталом, саме такі банки складають першу десятку рейтингової таблиці.

До основних факторів, які не сприяли розвитку банківських установ з іноземним капіталом можна віднести такі: негативні структурні зрушення у вітчизняній економіці; зменшення попиту на банківські послуги з боку населення; зменшення зовнішньоекономічних зв'язків українських підприємств; неможливість отримання високих прибутків через економіко-політичну ситуацію, яка загострилася з 2013 року на території України.

Світовий досвід засвічує, що для дієвого регулювання процесу зростання присутності банків з іноземним капіталом необхідно чітко усвідомлювати мотиви їх входження у країну, серед яких: прагнення до захоплення нових ринків і отримання високого прибутку; можливість використання потенціалу розвитку ринку роздрібних банківських послуг; використання сприятливішого регуляторного середовища в умовах неповного впровадження міжнародних стандартів банківського регулювання, порівняно слабкого нагляду і ліберального ліцензування; прагнення до розширення бізнесу, яке складно реалізувати в материнській країні через велику конкуренцію та обмеженість вільних ресурсів [3, с. 54–58].

Список використаних джерел:

1. Островська О.М. Банковское дело: Толковый словарь. 2-е изд. // М.; Гелиос АРВ, 2001. – 400 с.
2. Костогриз В.Г., Беззубенко Ю.В. Іноземний капітал в банківській системі України: сучасні проблематика / Костогриз В.Г. // Молодь в науці-2012. – № 2 (6) – С. 92–97.
3. Прімерова О. К. Оцінка участі іноземного капіталу у банківській системі України / О. К. Прімерова // Статистика України. - 2015. - № 4. - С. 54–58.
4. Основні показники діяльності банків [Електронний ресурс] / Національний банк України. - Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>.

Фоміна В.Ю.

студентка,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені І. Сікорського»

ІНФЛЯЦІЯ. ОСОБЛИВОСТІ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Сьогодні інфляція являється однією з найактуальніших проблем сучасної економіки. Безперечно, всі люди вважають, що інфляція передусім це причина підвищення цін на товари, які вони купують. Сучасна інфляція спричинена не лише зниженням купівельної здатності грошей у результаті росту цін, але й з суцільним станом економічного розвитку країни. Не можна знайти країну у світі, яка б не знала, що таке інфляція і не відчула це явище у своїй економіці. Звичайно не є виключенням Україна. Актуальність теми зростає через посилення інфляційних тенденцій в економіці нашої країни.

Основні поняття про інфляцію і інфляційні процеси у своїх працях сформулювали: Р. Кембелл, Р.Г. Габбард, Дж. Кейнс, С. Фішер. А. Гальчинський, П. Єщенко, В. Прісняков, Т. Ковальчук, М. Коваль, П. Гайдуцький, С. Кораблін – це вітчизняні вчені, які займалися вивченням цього явища. Усі вони уже кілька десятків років намагаються віднайти швидкі шляхи подолання інфляційних тенденцій, проте, на жаль, так і не було знайдено ефективного способу подолання інфляції за весь час існування незалежної України.

Інфляція – це процес збільшення загального рівня цін у країні через порушення закону грошового обігу. Вона виникає тоді, коли в обігу перебуває надмірна кількість грошей (готівкових і безготівкових). Такий стан веде до їх знецінення, гроші так би мовити дешевіють, а ціни набирають тенденції до зростання.

Руйнівний вплив інфляції на початку 90-х років ХХ сторіччя відчула кожна постсоціалістична країна. Україна ж отримала немало інфляційну «спадщину» у вигляді 117,0 млрд.крб. вкладів населення в банках, більша частина яких була викликана нестатком широкого асортименту споживчих товарів у колишньому СРСР. У перші роки існування Україна пережила величезне зростання цін. Так у 1991 р. інфляція склала 390 % за рік, у 1992 р. – 2100 %, а в 1993 р. – 10 256 % за рік. Цей рік став піком інфляційного процесу.

У 1992–1993 рр. інфляція переросла у гіперінфляцію (2100% та 10256% відповідно) Ситуація вирізнялась фатально великими розмірами кредитних емісій, що збільшувались згідно з рішеннями уряду, Президента та Верховної Ради, що були потрібні через їх гостру економічну чи соціальну необхідність.

Проте емісійний процес не був єдиною причиною інфляції, а сама емісія була примусовою. Вона була результатом адміністративного підвищення цін. Монетизація недостачі бюджету – це також важливий фактор інфляції і росту емісійних процесі.

Досліджуючи специфіку інфляційного процесу в Україні, потрібно не залишати поза увагою вельми вагомий тиск на цінову динаміку, який зумовили зовнішньоекономічні чинники, а саме: збільшення цін на ввезені товари (насамперед на енергоносії); експортування капіталу з України; зріст зовнішнього боргу і звичайно бартеризація. Так, у 1993–1994 рр. тільки завдяки бартерному капіталу в Україну не повернули 3 млрд. дол., у 1995 р. цим самим капіталом пішло ще 2 млрд. дол. А загальне вивезення капіталу з української економіки за 1992–1996 рр., за експортними оцінками, складало від 9 до 24 млрд. дол.

Варто також зауважити інший важливий фактор інфляційного впливу зовнішньоекономічних відносин. Це неконтрольоване входження до внутрішнього грошового обігу доларової маси, іншими словами доларизація.

Ще одним чинником інфляційних процесів є рух капіталів. Процес отримання державою зовнішніх позик, або покрити недостачу державного бюджету, безперечно, знижує інфляційні процеси. Проте ознака цих фінансових джерел лежить в тому, що акумулювання зовнішньої заборгованості державних позик та залучення іноземних приватних капіталовкладень згодом

визве швидкий відплив коштів, щоб сплатити основний борг, цим самим ще більше утруднює фінансове становище цієї країни.

Отже, після виявлення основних причин інфляції в Україні слід зазначити що після грошової реформи, яка відбулася у 1996 році інфляційні тенденції зменшилися. У 1999 р. падіння ВВП було найменшим за всі роки незалежної України і відносно невисоким.

Якщо аналізувати статистику за останні десять років, то можемо спостерігати незначний, але спад інфляційних процесів. Так за даними Міністерства Фінансів України порівняно з 2008 роком показники інфляції зменшились на 9,8%. Ця обставина вже підноситься владою як яесь досягнення. Але якщо взяти сумарну інфляцію за три роки, то вона складе 204%, знову-таки, якщо вірити офіційним даним. У цьому сенсі останні 14%, які в якості так званих складних відсотків, «впали» на інфляційний стрибок двох попередніх років, завдали величезного удару по кишнях пересічних громадян.

Отже одним з найдошкульніших подій сучасної ринкової економіки є саме інфляція. Якщо не вживати ніяких заходів, то темпи будуть дедалі тільки швидшати. Проте ця боротьба надзвичайно важка і потребує неабияких зусиль. Адже навіть коли вдається зменшити інфляцію, то виникають інші проблеми у суспільстві, наприклад, безробіття. Тому для стримування зростання цін слід приймати більш системні рішення та не обирати між двома суспільними межами, як на даний момент роблять деякі особи, які відповідають за економічну політику

Список використаних джерел:

1. Ажевітін С. Парадокси монетарної політики НБУ. Жовтень 2016 р. [Електронний ресурс]. / С. Ажевітін. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
2. Міністерство фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/>
3. Кравченко С. Проблеми інфляції в ринковій економіці й антиінфляційна політика держави / С. Кравченко // Економіка. Фінанси. Право. – 2011. – № 8. – С. 8–11.

Шевченко О.С.

студент,

Науковий керівник: Сокирко О.С.

доцент,

Університет державної фіскальної служби України

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Сьогодні з особливою гостротою постає проблема вироблення дієвого механізму, який би визначав нові принципи формування місцевих бюджетів, чітке розмежування функцій і повноважень усіх рівнів влади, а тому і видатків